

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 7719-07-24 בר סתוי נ' קציר

לפני כבוד הרשם בכיר מיכאל שמפל

התובעת: דינה בר סתוי

נגד

הנתבע: מיעד קציר

פסק דין

רקע הדברים וטענות הצדדים

1. לפני תביעה כספית לחיוב הנתבע בפיצוי מכוח חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965.
2. בבית המשפט לתביעות קטנות בתל אביב ניצבים התובעת הגב' דינה בר סתוי והנתבע, מר מיעד קציר – בעלי דירות בבניין משותף ברחוב יהודה המכבי 9 שבקרית אונו. הגב' בר סתוי, אשר משמשת כנציגת ועד הבית, הגישה תביעה זו בעקבות הודעת דוא"ל ששלח הנתבע, בתפוצה רחבה למדי למספר בעלי תפקידים בעיריית קריית אונו ולכמה בעלי דירות בבניין. הודעת הדוא"ל לא היתה ממוענת לתובעת.
3. ביום 1.4.24 פורסמה ע"י וועד הבית הודעה באשר לזימון אסיפת דיירים שנקבעה ליום 9.4.24. ביום 8.04.24 התובעת קיבלה הודעת דוא"ל ממנהל האגודה לתרבות הדיור, מר דרור קוממי, בו התבקשה להגיב לאותה הודעת דוא"ל שנשלחה ע"י הנתבע במסגרתו נכתב, בין היתר, כי אחת מחברות וועד הבית מעסיקה את אחיה לעבודות שלא נדרשות בבניין וגורמת בכך להוצאות גבוהות שלא לצורך, בסכומים גבוהים הנאמדים בסך 18,000 ₪ וללא כל פירוט. התובעת טוענת כי הדברים יוחסו אליה, היו והיא היחידה שאחיה ביצע עבודות בבניין. התובעת טוענת כי שמה הוכפש, ונכתבו דברי שקר במייל זה. התובעת טוענת שהסכום המדובר הוא סכום כלל ההוצאות השנתיות שהוצאו לטובת כלל השירותים ובעלי המקצוע שנשכרו במהלך שנה, וכן נטען כי הסכום ששולם לאחיה (שביצע עבודה דחופה להפסקת נזילה) הוא סך של כ- 5,000 ₪. התובעת הוכיחה באמצעות קבלות את העובדות, וביקשה מהנתבע התנצלות שתישלח באותה תפוצה בדיוק כפי שנשלח המייל המכפיש. הנתבע השיב במכתב הבהרה ולא בהתנצלות.
4. מנגד, טוען הנתבע כי מדובר בביקורת לגיטימית על אופן התנהלות הוועד, ובניסיון השתקתו באמצעים משפטיים. הנתבע טוען כי הפרסום אינו עולה לכדי לשון הרע כנגד התובעת. הנתבע טוען כי לא ניתנה לשאר הדיירים ההזדמנות להציג מועמדותם לתפקיד וועד הבית כמתבקש, לכן פנה לגורמים רלוונטיים בעירייה באמצעות דוא"ל. עוד טוען הנתבע, כי במקום להשיב לטענותיו בחרה התובעת לדרוש התנצלות בפרהסיה ובתגובה לכך השיב במכתב הבהרה בזו

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 7719-07-24 בר סתוי נ' קציר

הלשון: "יאינני מאשים, אבל כשמדובר בעבודות שמבצע אח של חברת ועד, זכותו של כל בעל דירה לבדוק את מהות העבודות ופרוטוקול של קבלת החלטות בקשר לזה ולכן העלתי את הנושא למול תרבות הדיור. ניהול תקין של בניין אינו דבר של מה בכך, וצריך וחשוב לבקר את פעילות הוועד, הוועד פועל למען הבניין ולא להיפך. השקיפות היא בסיסו של אמון, שצריך לשרור בין מי שנבחר לנהל ובין השאר. מקווה שעכשיו כוונתי במייל שנכתב ברורות יותר."

5. בשל העובדה שלא הגיעה הודעת ההתנצלות, בחרה התובעת להגיש תביעה זו. הנתבע טוען כי התובעת עושה שימוש בכספי הדיירים בכדי לשכור שירותיו של בן משפחתה, לצורך ביצוע תיקונים שמידת נחיצותם לא הובהרה, וללא קבלת הצעות מחיר נוספות במטרה להוזיל עלויות. לטענתו, התביעה הוגשה כניסיון להתחמק ממתן דין וחשבון כנדרש לבעלי הדירות.

6. בבית המשפט, טענה התובעת כי המייל נשלח לגורמים בעירייה שמכירים אותה באופן אישי, כמו גם למספר בעלי דירות נוספים בבניין, וכי הוכפש שמה וכראיה לכך, באסיפת הדיירים שהתקיימה ביום 9.4.24 מספר בעלי דירות כעסו עליה והאשימו אותה בכך שהעסיקה את אחיה בעלות של 18,000 ₪, דבר שלא היה ולא נברא, לטענתה. מטעם התובעת העידו שתי עדות, ה"ה קרן אולשר ורלי יצחקי - בעלות דירות בבניין וחברות הוועד בצוותא עם התובעת..

7. בעדותה מסרה הגב' יצחקי, כי היא עורכת את רישום ההוצאות של הבניין וציינה באסיפת הדיירים כי לאחיה של התבעת שלם סך של 5,000 ₪ עבור תיקון מסיבי ודחוף של מערכת אינסטלציה. בשל דחיפות העבודה, לא ניתן היה לקבל כמה הצעות מחיר, כפי שנעשה בדרך כלל ע"י חברות הוועד.

8. גב' אולשר העידה, כי בישיבת הוועד המדוברת התובעת חוותה התפרצויות מצד כמה בעלי דירות (אותם אלה שהמייל מושא התביעה נשלח גם להם) והוטחה בה האשמה כי וועד הבית שילם לאחיה סך של 18,000 ₪ בגין עבודות מיותרות. עוד הוסיפה בעדותה, כי העסקת אחיה של התובעת נעשתה בשקיפות מלאה כנגד קבלה.

9. הנתבע הודה בדיון, כי שלח את המייל למספר גורמים רלוונטיים בעירייה ולכמה בעלי דירות בבניין, זאת על פי בקשתם, היות וגם הם מצאו פגם בהתנהלות התבעת ויתר חברות הוועד. כן טען הנתבע, כי מדובר בהבאת דעה לגיטימית המותרת בדין וכי אן המדובר בלשון הרע.

10. במייל נשוא התובענה, נכתב ".... יותר מטריד זו העובדה שיש כאן קשר לא תקין אשר מנוצל ע"י חברת הוועד אשר מזמינה את אח שלה 'לטפל' עם חיובים גבוהים מהרגיל ובעיקר על דברים שלא לצורך!".

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 7719-07-24 בר סתוי נ' קציר

א. פסול מהיסוד העובדה שהיא מעבירה עבודה לאח שלה בלי פיקוח ובקרה עם בעלי מקצוע דבר שגורם להוצאות גבוהות ללא צורך במציאות של כ-18 אלף ₪ ללא שום פירוט על מה ולמה!

ב. בהתנחלות נורמטיבית יש לקבל הצעות מ-2-3 בעלי מקצוע בסכומים של מעל 500 ש"ח של איזה תיקון ציר או מנורה... הרי לא הגיוני שאח שלה מוציא חשבוניות על סכומים גבוהים שכאלה ללא שום בקרה."

11. התובעת מבקשת למצות את זכויותיה על פי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע"). גב' בר סתוי דורשת פיצוי בסך 18,000 ₪, המבוסס על הפיצוי הסטטוטורי הקבוע בחוק איסור לשון הרע ללא הוכחת נזק, בתוספת הוצאות משפטיות. היא טוענת כי הפרסום נעשה בכוונה לפגוע.

12. כעת, בית המשפט נדרש להכריע בסכסוך זה, כאשר עליו לבחון את טענות הצדדים, לקבוע האם אכן בוצעה עוולה של לשון הרע מצד הנתבע, ולהכריע בשאלת הפיצוי הראוי, אם בכלל. בבסיס ההכרעה עומדות שאלות משפטיות מהותיות, ובהן היקף ההגנה על חופש הביטוי אל מול הזכות לשם טוב, וכן שאלת תום הלב בפרסומים שנעשו במסגרת המייל.

דיון והכרעה

13. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ובחנתי את הראיות שהוצגו לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל אך זאת בשיעור מופחת משמעותית מהסכום הנתבע.

14. המחלוקת העיקרית בין הצדדים נסובה סביב שאלת קיומה של עוולת לשון הרע במייל נשוא התובענה. על בית המשפט לבחון האם הפרסומים – הפנייה בדוא"ל למספר גורמים בעירייה ולבעלי הדירות, עולה כדי לשון הרע כהגדרתה בחוק. כמו כן, יש לבחון האם עומדות לנתבע הגנות הקבועות בחוק, ובפרט הגנת תום הלב והגנת אמת הפרסום. בנוסף, על בית המשפט להכריע בשאלת הסעד הראוי, ככל שיימצא כי אכן בוצעה עוולה.

15. בדיון העידו התובעת, שתי עדות מטעמה (כמפורט לעיל) והנתבע. התובעת העידה כי משמשת כחברת וועד הבית ופועלת בהתנדבות לטובת הדיירים. היא הכחישה את הטענות שהועלו נגדה במסגרת המייל, וטענה כי מדובר בשקרים.

16. הנתבע העיד, כי פנה לעירייה בשל העובדה שההודעה על ישיבת וועד הבית נמסרה בהתראה קצרה מדי וכי הוא חש שלא מאפשרים הזדמנות לדיירים נוספים להתמודד לוועד. עוד טוען כי הדיירים המכותבים למייל ביקשו בעצמם להיות מכותבים.

17. העדה, הגב' אולשר העידה כי אכן מספר בעלי דירות התפרצו אל עבר התובעת והטיחו בה את הטענות שכתב הנתבע במייל, כי היא משלמת לאחיה 18,000 ₪ שלא לצורך. העדה הנוספת,

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 7719-07-24 בר סתוי נ' קציר

הגב' יצחקי, העידה כי הציגה באסיפה באופן השקף ביותר, כי לאחיה של התובעת שולם סך של כ-5,000 ₪.

18. התובעת, טוענת כי שמה הוכפש בפני דיירי הבניין ובפני גורמים שמכירים אותה באופן אישי בעירייה. באשר לאחיה, טוענת התובעת כי ביצע עבודת אינסטלציה דחופה שנדרשה בבניין ועקב הדחיפות לא היה זמן לקחת מספר הצעות מחיר.

19. לאחר בחינת העדויות והראיות, אני קובע כי הפנייה לעירייה בהודעת המייל אכן מהווה לשון הרע והנכתב אכן נופל בגדר ההגדרה שבסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, ובפרט סעיפים קטנים (1) ו-(2) הקובעים כי לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול "להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם" או "לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו...". כשקוראים את פנייתו של הנתבע, עולה ממנה בצורה חד משמעית כי שולמו לאחיה של התובעת 18,000 ₪ ללא שום פירוט על מה ולמה. להלן הסעיף הבעייתי: "פסול מהיסוד העובדה שהיא (התובעת) מעבירה עבודה לאח שלה בלי פיקוח ובקרה עם בעלי מקצוע דבר שגורם להוצאות גבוהות ללא צורך במציאות של כ-18,000 ₪ ללא שום פירוט על מה ולמה". מעדויות שנשמעו בפניי עולה, כי כל אותם בעלי הדירות שהטיחו בתובעת האשמות כאלה ואחרות הבינו את הדברים בדיוק באופן האמור.

20. יתרה מזאת, מתקיים בענייננו גם יסוד הפרסום הנדרש בסעיף 2 לחוק. ההודעה נשלחה לגורמים בעירייה ובנוסף למספר בעלי דירות בבניין, די בכך כדי לקיים את דרישת הפרסום על פי סעיף 2(ב)(1) לחוק.

21. לא מצאתי כי עומדת לנתבע איזו מהגנות הקבועות בחוק ביחס להודעה זו. לא ניתן לומר כי מדובר ב"אמת דיברתי" לפי סעיף 14 לחוק, שכן, הוכח כי הדברים שנאמרו על התובעת אינם אמת כלל ועיקר – ואף לא קרוב לכך. כמו כן, לא מתקיימת הגנת תום הלב לפי סעיף 15, שכן ברי כי הדברים לא נכתבו מתוך חובה מוסרית או חברתית כלשהי. הדברים לא נכתבו כביקורת או כשאלה, גם לא כתהייה. הם נכתבו כעובדה לפיה לאחיה של התובעת שולם סך של 18,000 ₪ - שלא צורך, וללא כל בקרה.

22. כשהתובעת הוכיחה דבריה וביקשה התנצלות באשר להאשמות כי העסיקה את אחיה שלא לצורך ובסכומים של 18,000 ₪, הנתבע השיב במייל "הבהרה" וטען שהעלה שאלות בנוגע להתנהלות ושזו זכותו. לא מדובר בהתנצלות אלא בהבהרה של המכתב הראשון, שאף אין בה חזרה מהאמור ביחס לסכום ששולם.

23. לאור האמור, אני קובע כי הנתבע אכן ביצע עוולה של לשון הרע כלפי התובעת.

24. באשר לסוגיית הפיצוי, הסכום הנתבע הוא על הצד הגבוה. הפסיקה מנתה קריטריונים לקביעת סכום הפיצוי. נפסק כי על בית המשפט להתחשב, בין היתר, במידת ההשפלה והסבל שחוה

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 7719-07-24 בר סתוי נ' קציר

הנתבע, בטיב הפרסום ואמינותו, בהיקף התפוצה של הפרסום ובמידת הפגיעה שבו. כמו כן, נפסק כי התנהגות הצדדים - שניהם - לפני ואחרי הפרסום תובא, אף היא, בחשבון [ראו: ע"א נסיבותיו. סבורני, כי מדובר בסכום מופרז שאינו משקף את נסיבות המקרה. במסגרת שיקוליי לקחתי בחשבון את העובדה כי בעניינינו מדובר בפרסום בפני שכניה של התובעת, ובפני גורמים בעירייה. הפרסום הועלה על הכתב. אמנם התובעת הצליחה להוכיח בפניהם כי אין בטענות הפרסום אמת, אך היא חוותה תגובות והטחות אשמה לא נעימות בלשון המעטה וכעס מצד השכנים. יחד עם זאת אני סבור כי האמירות המיוחסות לתובעת מהוות לשון הרע במדרג נמוך. שיעור הפיצוי נדרש להיות מתון בהתאם לכך.

25. בעניינינו, מצאתי כי ראוי להעמיד את שיעור הפיצוי על סך של 3,000 ₪.

סיכום

26. עלה בידי התובעת להניח תשתית עובדתית ומשפטית מספקת לביסוס התביעה. התביעה מתקבלת (בכפוף לאמור לעיל ביחס לשיעור הסכום הנתבע).

27. הנתבע ישלם לתובעת פיצוי בגין פרסום לשון הרע בסך של 3,000 ₪, בצירוף הוצאות משפט בסך 500 ₪. היות בתביעה קטנה עסקינן, איני מוסמך להורות לנתבע לפרסם התנצלות על דבריו. מתן סעד זה אינו בסמכותו של בימ"ש לתביעות קטנות.

28. הסכומים האמורים ישולמו לתובעת בתוך 30 ימים שאם לא כן יישאו הפרשי ריבית והצמדה ממועד מתן פסק הדין ועד לתשלום המלא בפועל.

29. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק הדין לביהמ"ש המחוזי בתל-אביב בתוך 15 יום מיום קבלתו.

30. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום עם אישורי מסירה.

ניתן היום, כ"ז כסלו תשפ"ה, 28 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 7719-07-24 בר סתוי נ' קציר

מיכאל שמפל, רשם בכיר

